

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นต้องอาศัยประชากรที่มีคุณภาพคือมีความรู้ ความคิดทันสมัย และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ประเทศต่างๆ ที่ถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วจะพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่าประเทศที่กำลังพัฒนา จึงเป็นที่ยืนยันว่าการจะพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมายจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพของประชากรเป็นอันดับแรก โดยการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั่วถึงและมีคุณภาพ จากความสำคัญของการศึกษาดังกล่าว ประเทศไทยจึงมุ่งพัฒนาการศึกษาของประชากรโดยกำหนดไว้ในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 วรรคหนึ่ง ระบุว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นที่ยืนยันถึงเจตนารมณ์ของรัฐที่จะยกระดับการศึกษาของชาวไทย โดยจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนอย่างน้อยสิบสองปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้สังคมไทยสามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรี บนฐานแห่งความเป็นไทยโดยที่ประชาชนมีความสุข ครอบครัวยุบอุ่น ชุมชนและสังคมมีสันติ และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติ รัฐบาลไทยจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการศึกษาไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) โดยให้การศึกษามุ่งพัฒนาคนไทยให้สมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคมทั้งในระดับความคิด ค่านิยม และพฤติกรรม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และขัดเกลาเชิงสังคม คือ

1) พัฒนาคนไทยให้มีคุณลักษณะ “มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี” กล่าวคือ เป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ รู้จักคิดและวิเคราะห์ให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ มีความคิดรวบยอด มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2) พัฒนาคนไทยให้มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม เคารพ รักษากฎเกณฑ์ของสังคม ทำงานด้วยความอดทนมากกว่าการหวังผลสำเร็จด้วยวิธีลัดที่ขาดคุณภาพ ให้อนุรักษิณในคุณธรรม และจริยธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่แต่ละคนนับถือ รู้คุณค่าวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของไทยควบคู่ไปกับการเปิดและเลือกรับวัฒนธรรมต่างประเทศ

3) พัฒนาคนไทย ให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เช่น มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ รู้จักใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีความสามารถเชิงการจัดการ เห็นความสำคัญและประโยชน์ในวิทยาการสมัยใหม่ ควบคู่กับภูมิปัญญาไทย ตลอดจนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้รอบรู้ในความสัมพันธ์เชื่อมโยง ในขณะที่สามารถเพิ่มพูนทักษะความสามารถเฉพาะทางกับเพิ่มพูนสุนทรียภาพ

จากวิสัยทัศน์ดังกล่าวแสดงถึงความมุ่งหวังให้สังคมไทยในอนาคต เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมแห่งการแข่งขันอย่างยุติธรรมและสังคมแห่งความร่วมมือและคนไทยต้องเป็นผู้มีความรู้ ภูมิปัญญา ขยัน อดทน รักความยุติธรรม มีวินัย ซื่อสัตย์ มีวิถีชีวิตของความเป็นไทย เพื่อให้สามารถต่อสู้และแข่งขันกับประชากรโลกทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมได้โดยไม่เสียลักษณะของความเป็นไทย ซึ่งการที่จะสามารถสร้างคนไทยให้มีคุณลักษณะดังกล่าวได้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

การมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาระดับกลางจัดต่อจากระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาสำหรับผู้มีอายุระหว่าง 13-18 ปี แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียนระดับละประมาณ 3 ปี

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคม ตามบทบาท และหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงตนเอง และสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม (กรมวิชาการ, 2533) ส่วนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคม ตามบทบาท และหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนพัฒนาเชี่ยวชาญ มีความรู้และทักษะเฉพาะด้าน เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพร่วมกันพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีใหม่ ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม (กรมวิชาการ, 2535)

จากจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั้งสองระดับ จะเห็นว่ามุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทั้งในด้านวิชาสามัญและวิชาชีพอย่างเพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม และสิ่งสำคัญที่เป็นความมุ่งหวังร่วมกันของการศึกษาทั้งสองระดับคือ ผู้เรียนต้องเป็นคนดีมีคุณธรรม เคารพกติกาของสังคมอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขมีศักดิ์ศรี เนื่องจากนักเรียนในระดับนี้จะมีอายุอยู่ในวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจึง

เป็นสาเหตุทำให้เกิดความวิตกกังวล บางครั้งเกิดความสับสนในตัวเองมีความไม่มั่นใจในตัวเอง อารมณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และบางครั้งรุนแรง เริ่มมีความสนใจในเพศตรงข้าม ต้องการความอิสระ ชอบเหตุผล และอยากทดลอง ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จำเป็นที่ผู้ปกครองและครูจะต้องคอยดูแล และให้ความช่วยเหลือแนะนำอย่างถูกต้อง และเหมาะสม เพราะหากไม่มีผู้คอยช่วยเหลือหรือแนะนำในแนวทางที่เหมาะสม อาจทำให้นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสม เช่น หนีเรียน ก้าวร้าว ดิตยาเสพยาเสพติด เที่ยวเตร่ ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันที่การแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจมีความรุนแรงการนำเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมาใช้เพื่อให้สามารถเข้าถึงเยาวชนได้อย่างรวดเร็วและโดยตรง ทำให้วัฒนธรรมของต่างชาติ ซึ่งบางอย่างไม่เหมาะสมกับสังคมไทย สามารถเข้าถึงเยาวชนได้อย่างกว้างขวาง ส่งผลให้พฤติกรรมบางอย่างของเยาวชนไทยเปลี่ยนไป เช่น พฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศ ความฟุ่มเฟือย ปัญญาหายาเสพติด ซึ่งปัจจุบันได้แพร่ระบาดเข้าสู่โรงเรียนเกือบจะทุกระดับและทุกโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เสพยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่ง พล.ต.อ.อนันต์ ภิรมย์แก้ว รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งรับผิดชอบกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (กก.สค.) ได้แถลงต่อหนังสือพิมพ์มติชนรายวันฉบับวันที่ 10 มกราคม 2541 ถึงสถิติที่นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสมว่ามีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น ดังข้อมูลผลการปฏิบัติงานของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนในปี พ.ศ. 2539-2540 ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในปี พ.ศ. 2539-2540

ข้อความ	พ.ศ. 2539		พ.ศ. 2540	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสม	1,703	114	1,563	655
นักเรียนหลบหนีเรียน	471	62	469	316

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและหลบหนีเรียนมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง

กรมสามัญศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษาของกรมสามัญศึกษาสู่ความเป็นเลิศภายในปี 2550 ไว้ 3 ด้าน ซึ่งหนึ่งในสามด้านนั้นคือ “กรมสามัญศึกษาจะต้องพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สามารถดำรงชีวิตไทยได้อย่างมีความสุขในสังคมโลกาภิวัตน์” (กรมสามัญศึกษา, 2540) ซึ่งเป็นภารกิจของงานปกครองนักเรียนตามที่กรมสามัญศึกษาได้กำหนดหน้าที่ความรับ

ผิดชอบของงานปกครองนักเรียนว่ามีหน้าที่ 3 ประการ คือ 1) การป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน 2) แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน 3) ส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน (กรมสามัญศึกษา, 2530) แม้ว่าภาระหน้าที่ของงานปกครองนักเรียนจะได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่เนื่องจากงานปกครองนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริหารการศึกษาซึ่งได้พัฒนามาจากอดีต ดังนั้นวิธีการหรือพฤติกรรมที่ครูฝ่ายปกครองและการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองจึงมักเป็นการถ่ายทอด หรือเลียนแบบจากครูปกครองรุ่นก่อน ๆ สู่รุ่นปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นหนักด้านการลงโทษ เพื่อให้นักเรียนเกิดความกลัว ซึ่งวิธีการดังกล่าวไม่น่าจะเพียงพอและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนซึ่งเพิ่มจำนวน และมีความรุนแรง และซับซ้อนมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่าการปฏิบัติงานด้านปกครองนักเรียนนั้นไม่พัฒนาและก้าวหน้าเท่าที่ควร

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา นอกจากครูที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูฝ่ายปกครองแล้ว ยังมีครูที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ และโดยบทบาทของครูนอกจากจะมีหน้าที่ให้ความรู้ด้านวิชาการแก่นักเรียนแล้วยังมีหน้าที่ปกครองดูแลนักเรียนอีกด้วย โดยถือว่าครูทุกคนเป็นครูปกครอง จากบทบาทหน้าที่ของครูฝ่ายอื่น ๆ ที่ต้องร่วมมือกับฝ่ายปกครองในการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนด้วยนั้น ทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการปกครองนักเรียนโดยตรง มีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติงานฝ่ายปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความเห็นของครูที่ไม่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของฝ่ายปกครอง ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ในด้านการศึกษาวิจัยแล้วยังจะเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายปกครองต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1) เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานการปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 ด้าน คือ

- (1) ด้านการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน
- (2) ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน
- (3) ด้านการส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน

2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ไม่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูฝ่ายปกครองใน

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ, ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กที่มีต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นของครูที่ไม่ใช่ครูฝ่ายปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ, ขนาดใหญ่, ขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูปกครองแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1) ประเด็นที่ศึกษา ทำการศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองในการดำเนินงานปกครองนักเรียน ตามกรอบที่กรมสามัญศึกษากำหนด ในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน 3 ด้าน คือ

- (1) การป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน
- (2) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน
- (3) การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน

2) กลุ่มประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ครูที่ไม่ได้รับแต่งตั้งจากผู้บริหารโรงเรียนให้เป็นครูฝ่ายปกครอง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ, ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง และขนาดเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดขอนแก่น

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

1) การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองในการดำเนินงานปกครองนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น

2) การวิจัยครั้งนี้เชื่อว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเข้าใจเป้าหมายของแบบสอบถามทุกข้อ และตอบคำถามด้วยความอิสระทางความคิดและตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1) โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งรวมทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และหรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา แบ่งตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง คือ

โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่	1-499 คน
โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่	500-1,499 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่	1,500-2,499 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่	2,500 คนขึ้นไป

2) ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ รวมถึงผู้รักษาการในตำแหน่งตามมาตรา 57 แห่งระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ด้วย

3) ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ดำรงตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษาตามมาตรา 30 (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523

4) นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่ลงทะเบียนเป็นนักเรียนและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนในปัจจุบัน

5) ฝ่ายปกครอง หมายถึง งานในโรงเรียนที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปกครอง บุคลากรทุกคนในโรงเรียนโดยมีผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครองหรือหัวหน้าฝ่ายปกครองหรือครู-อาจารย์ ที่โรงเรียนมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายปกครองเป็นหัวหน้า

6) ครูฝ่ายปกครอง หมายถึง ครูในโรงเรียนซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นสายลักษณะอักษรจากผู้บริหารโรงเรียนนั้น ให้ทำหน้าที่ครูปกครอง

7) ครูที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นครูฝ่ายปกครอง หมายถึง ครูที่ไม่ได้รับแต่งตั้งจากผู้บริหารโรงเรียนอย่างเป็นทางการเป็นสายลักษณะอักษรให้เป็นครูฝ่ายปกครอง

8) พฤติกรรมนักเรียน หมายถึง อาการที่นักเรียนกระทำหรือแสดงออกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ หรือใช้เครื่องมือทดลองได้

9) พฤติกรรมที่พึงประสงค์ หมายถึง อาการหรือการกระทำที่นักเรียนแสดงออกที่ไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบของโรงเรียน

10) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง อาการหรือการกระทำที่นักเรียนแสดงออกที่ขัดต่อระเบียบของโรงเรียน

11) การป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ครูฝ่ายปกครองดำเนินการเพื่อไม่ให้นักเรียนกระทำในสิ่งที่ขัดต่อระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน

12) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ครูฝ่ายปกครองดำเนินการเพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนที่ประพฤติตน ขัดต่อระเบียบของโรงเรียน

13) การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ครูฝ่ายปกครองดำเนินการเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือจูงใจให้นักเรียนประพฤติตนเป็นคนดี

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1) ได้ทราบความคิดเห็นของครูที่ไม่ใช่ครูฝ่ายปกครองต่อการปฏิบัติหน้าที่ และ
ดำเนินงานด้านการปกครองนักเรียนของครูฝ่ายปกครอง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงาน
และการดำเนินงานปกครองนักเรียนตามกรอบที่กรมสามัญศึกษากำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น

2) เป็นแนวทางในการพัฒนางานปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา